

Διάφορα θεατρικά
και κωμικά και τραγικά.

Και μετά τόση συννεφιά, βροχή κι' άνεμοζάλη
Ιταλικό μελόδραμα έπρόβαλε και πάλι
άνάμικτον, διάφορον, άστειον και ποικίλον,
άρσενικόν και θηλυκόν και εκ των δύο φύλων.
'Αρχίνισε με Ρούϊ - Βλάς, μ' αυτόν και θά τελειώση,
τούτέστι θελω να σάς 'πώ πώς θά τά κακαρώση.

'Η έναρξίς του έγινε πολυ ήρωικά
και με πυροτεχνήματα και με βεγγαλικά.
και τόσον εύχαρίστησεν από την πρώτην ώρα,
πού οι θαμώνες ήρχισαν άμέσως και τά δώρα.
'Ως χρονογράφος δέ κι' έγώ χωρίς τι να προσθέτω,
των δώρων τον κατάλογον ίδου σάς παραθέτω.

Είς τον τενόρον έστειλαν μία πυκνή μπερούκα,
'στον μπάσο για ένθύμησι, θαρρώ, μία στράκα - στρούκα,
στην πρίμα ένα κόπανο και μία μεγάλη σκάφη
και γι' τά μουστακάκια της ένα κομπό ξυράφι,
είς την αξιοσέβαστον κοντράλτο μίαν εύχη,
κάμποσα δόντια προς στιγμήν και πιά... καλή ψυχή!

—'Ω! να τó 'Αντρον των Νυμφών και να ή παντομίμα,
πού κάθε γνήσιος ρωμηός εγιν' ως τώρα θυμα,
πού δέρνουνται και δέρνουνε, όπου γελούν και κλαίνε,
όπου δέν λένε τίποτε και όμως κάτι λένε
'Ελπίζω 'ς τó επόμενον, ό άγγωνόστα, φύλλο
μιάς ποντομίμας τραγικής; άνάλυσιν να στείλω.

'Ας πάμε 'ς τόν Παράδεισον... Θεούλη μου τί γλέντι!
παίζουν ή τούμπλοις και γλεντούν μονάχο τον άφέντη,
τραπέζια και καθίσματα μεγάλως συγκινούντοι
και τά γκαρσόνια επ' αυτών γλυκύτατα κοιμούνται.
'Η τούμπλαις θέλουν να γλεντούν τον καταστηματούρχη,
και δέν τής μέλλει άλλος τις ύπάρχει, δέν ύπάρχει.

'Ας πάμε 'ς τά 'Ολύμπια... τί όδυρμός! τί θρήνος!
ό Ταβουλάρης είν' αυτός; ό Τάιντος είν' εκείνος;
Τί τέχνη! τί ένδύματα και νέα και άρχαία!
τί τραγικά! τί κωμικά! τί πράγματα σπουδαία!
Δέν παύει ούτε μία στιγμή τ' άκούραστό των στόμα...
'Αλλ' όμως εξημέρωσε κι' εκείνοι λέν άκόμα!

Και φεύγω κουρασμένος
Γιαννάκης... νυσταγμένος.

'Αστυνομικόν Δελτίον
σοβαρόν τε και άστεϊόν.

'Ενας άπ' την Τραπεζούντα μ' άντεριά και κομπολόι
μη εύρίσκων άλλο μέρος έμεινε σ' ένα κατώι.
'Όταν τó πρωί τού ήλθε τέλος πάντων να ξυπνήση,
δέν είμπόρεσε να νοιώση ποιός τον είχε καταγύση.
Φαίνεται πως λωποδύται ρίχθηκαν 'στον Τραπεζούντα,
και τού πήραν 'ς άντεριά του και τó φέσι με τή φούντα.

'Ενας άλλος Κυπριώτης τριγυρνώντας στην 'Αθήνα
μέσ' στο ντάλα μεσημέρι έννοιωσε όλίγη πείνα.
'Σ' ένα μαγειριό έμπηκε μοναχός να την τηλώση,
κι' είδε πως τον είχαν κλέψει, έξεφώνησε με φόρα:
'Ω 'Αθήνα πρώτη χώρα, ποιός θά τά πληρώση τώρα;

Χθές εύρέθη εις τó δρόμο ένα μαύρο πορτοφόλι
από ένα μικρό λοβιτρο ή έφημεριδοπάλη.
'Στην Διεύθυνσιν ειλάζουν από τ' άρχικά στοιχεία
ότι κάποιος ή και κάποια τó άπώλεσε κυρία.

'Ενας πάλι λωποδύτης χθές κρυμμένος σ' ένα λάκκο
έπετέθη αίφνηδίως και έλήστευσ' ένα Διάκο.

Συνεπλάκησαν χθές δύο εις τή 'Ρούσικ' εκκλησία
και όλίγου δειν να γίνη νέα αίματος θυσία.
'Αγαθός 'Ανατολίτης, πού τυχαίως έπερνούσε
εις τó χέρι του κρατώντας ένα χράμι, έκυττούσε
όταν όμως τού επήλθεν ή ιδέα να συνδράμη,
άφαντοι κι' οι δρο γενήκαν, καυατζήδες και τó χράμι.

Λωποδύται χθές και πάλιν έξουρίσθησαν όλίγοι
με σκοπό όποιος τούς βλέπει εις τον δρόμο του, ν' άνοίγη.
'Εναν μάλιστα αχρείον κι' επικίνδυνον τρώντι
για να τον άναγνωρίζουν τούβγαλαν και ένα δόντι
κι' άλλα μέτρα θά ληφθώσι δραστηρίως και συντόμως,
κι' ίσως 'στην άστυνομίαν εισαχθή κι' ή λαιμητόμος.

Συνεπώς των άνωτέρω ξυραφίσεων και άλλων
τό άκόλουθον συνέβη παρατράγφδον μεγάλον.
Ξυρισμένος διαβάτης περπατώντας χθές τó βράδυ
'πέρασε για λωποδύτης μέσ' τής νύκτας τó οκοτάδι.
Συνελήφθη, εξετάσθη, και εύρέθη εις τó τέλος
πως δέν ήτο λωποδύτης, άλλ' ό κύριος Σεμτέλος.*

* Ο φίλος σου ό πρώτος
Ιπότης Δόν Κισσώτος.

* Σ. Ρ. Βλέπετε πόσαι γίνονται φρικτά παρεξηγήσεις,
κι' εις ποία φέρουν άτοπα τιαυτά ξυραφίσεις.

Συμβουλή κατά κωνώπων

'ς τούς φρονίμους των ανθρώπων.

'Αν θέλγς από κώνωπας ν' άπαλλαχθής ταχέως
και να κοιμάσαι πάτοτε ήσύχως και γλυκέως,
άναψε κέρβουνα πολλά, κλείσε την κάμαρή σου
και πόρταις και παράθυρα και ύστερα κοιμήσου.
'Έτσι μ' αυτή τή μέθοδο εύθις θά κατορθώσης
και τά κουνούπια να χαθούν και συ... να τά κορδώσης,

Σας φιλω έκαιοντάκις
φίλος σας πιστός... ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ.

Δημόσια θεάματα
και πράγματα και θάμματα.

ΑΝΤΡΟΝ ΝΥΜΦΩΝ. 'Ο τραγικός 'Ηπατημένος Γέρων,
και κωμικόν περιεργόν ή Νέραινα κι' ό Νέρων.

ΟΛΥΜΠΙΑ. Είναι τρελλή, όχι αυτοί... εκείνη,
και κωμωδία έκτακτος προς τó πρωτ' θά γίνη.

ΑΠΟΛΛΩΝ. 'Ότι θά παιχθή άπόψε ύποθέτω
δεντίκολο, ή διγκολώ και ίσως... ΡΙΓΚΟΛΕΤΟ.

'Σ ΤΟΝ ΠΑΡΘΕΝΩΝΑ. Μπότσαρης ό Μάρκος καταμόνος,
μιά παντομίμα κωμική και έθνική συγχρόνως.

Του 'Ρωμηού μας τή γραφείο — μέσα 'στο τυπογραφείο
του Σταυριανού κατέβη — κι' από τούδε συναρθεί
με τής βράμιας των Χαυτείων — μ' ένα κάποιο Φαρμακείον.

Καφενέ των «Εδ Φρονούντων» — νύκτα 'μέρα συζητούντων,
με μπακάληδες καμπόσους, — πατζατζήδες άλλους τόσους,
μ' όρητηρία, σαντούρια — και μία μόνδρα με γαϊδούρια.